

ԱՅՈՒՆՆԵՐ ՆՈՐ ԷՐ...

Այո՛, հենց նո՛ր էր,
Սրբուհով շողեր,
Վառուում արեւը երկրնի ծոցում,
Եւ դալարագեղ,
Փարթամ ու շքեղ
Սարերի լանջերն նա ոսկեգոծում:

Բայց ա՛յծըմ... Ահա՛
Լեռների վրայ
Իջել են խիս-խիս, սեւաթոյր ամպեր,
Պատել սարալանջ,
Ծառ, ծաղիկ, կանանչ...
Եւ տաղտալի՛ է այդ միռայլ պատկեր...

Այդպէս եւ երբեմն սեւ ամպն է վրէժի
Սեւ ֆողով պատում դալարը սրճի.
Եւ վառ անուրջներ, ծածկուած խաւարում,
Ժրպտուն աչերի փայլն են պղտորում...

Ա.Լ. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ
